

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

11. Olim interrogatus fui, an Confessarius dicens in aliqua civitate, vel alio loco, ubi confessiones audivit, committi peccatum sodomiae, vel aliud, frangat Sigillum confessionis: & ut fractor talis ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

2. Sed hæc opinio profus reicienda est, quia ille, qui huiusmodi verba audit, statim conijcit penitentem fuisse confessum graue peccatum, ac detestabile, à quo non fuit absolutus, absolutio enim, moraliter loquendo, non negatur nisi habenti graue ac detestandum mortale, & ideo qui dicit se negasse alicui absolutionem, moraliter dicit ac directè penitentem peccasse grauius & mortaliter, & esse indilpositum.

3. Dicendum est igitur quod quamuis variæ sint causæ honestæ, ob quas penitens possit absque defectu ipsius non absolui, ex eo tamen dicto Confessarij, quando non declaratur causâ honesta, ob quam non fuit absolutus, vel defectu dispositionis, vel quia habuit casum aliquem reservatum, quod est contra sigillum confessionis, quia id est modo quodam confisus, aut modo quodam dubio insinuare prauum statum ipsius penitentis; & ita docent Nauarr. Vivaldus, Vega, & alij, quos citant & sequuntur Fagund. & Suarez *ubi inf. a.*, quibus adde Granado *in 3. part. de Sacrament. controu. 7. tract. 11. disp. 6. num. 2.* Coninch *de Sacrament. disputat. 9. dub. 1. numer. 4.* Hurtadum *de Sacrament. disput. 12. de penit. diff. 1. 2. Præposit. in 3. part. quæst. 11. de sigillo, dub. 3. num. 27.* Valquez *in 3. part. tom. 4. q. 93. artic. 4. dub. 10. num. 9.* & alij.

4. Sed difficultas an idem dicendum sit, si Confessarij interrogatus, an Petrum absoluerit, respondet. Ego eum non absolui, quia nondum confessionem finit, propter superueniens impedimentum. Sotus *in 4. distinct. 13. artic. 5. quæst. 4.* Grassius *in de eis. aur. part. 1. lib. 1. cap. 23. num. 37.* & Suarez *in 3. part. tom. 4. disput. 3. sect. 6. num. 1.* negatiuam sententiam tenent; sed immeritò quidem; nam talis responsio statim audientium offendit aures, & malam opinionem de se ingenerat circa penitentem, nisi alioqui probata; ac notæ virtutis esset, ac conscientia. Dicendum est igitur in tali casu si Confessarij modo quo supra respondeat, frangere sigillum, & ita docet Fagundez *p. 2. lib. 6. c. 5. n. 9.*

5. Aduertit tamen Suarez *in 3. part. tom. 4. disp. 3. sect. 6.* & Valent. *disp. 18. punct. ... sine violatione sigilli dici posse Non absolui Petrum*, quia nondum perfecit confessionem. Verum, vt optimè obseruat Granado *in 3. part. de Sacrament. controu. 7. tract. 11. disput. 6. num. 2.* in hoc adhibenda est magna cautio, ne præbeat occasio credendi confessionem esse longam, propter peccata mortalia; vel extraordinaria venialia.

6. Sed an prædicti Confessarij, si in dictis casibus frangant sigillum, vt probatum est, debeant puniri pœna ordinaria inflicta contra fractores sacri sigilli? Bernard. Diaz *in pract. crimin. cap. 109. à n. 2.* existimat in dictis casibus Sacerdotem esse tantum puniendum pœna arbitraria, &c. Fundamentum illius est, quia non potest verè dicere illum reuelasse peccata confitentis, licet verum sit reuelasse confessionem, & quia iura in prædicto cap. *omnis vtriusque sexus, de penitent. & remission. & in cap. Sacerdos, eodem tit.* imponunt pœnam reuelantibus peccata, & non reuelantibus confessionem absolutè. Cæterum non mihi placet illius sententia, quia cap. *omnis* ita habetur. *Caveat autem Sacerdos ne verbo, aut signo, aut alio quouis modo reuelet peccatorem. Quod perinde est ac dicere, reuelet statum peccatoris; qui autem reuelat confessionem, absolutè reuelat statum peccatoris in peccato mortali, ac proinde ordinariis pœnis iuris subiicitur.* Et ita docet Fagundez *p. 2. lib. 6. c. 7. n. 11.* cui etiam adde Hurtadum *de Sacrament. disput. 12. de pen. dif. 12. in fine.*

7. Notandum est etiam hic obiter contra Emanuelem Sà *ver. Confessio*, & alios, Confessatum qui

de publico peccatore asserit illum confessum esse suum peccatum, frangere sigillum; nam licet hoc cedat in laudem penitentis, tamen hoc fieri non potest sine expressa ciuiticentia. Ita ex communi docet Tannerus *tom. 4. disput. 6. quæst. 9. dub. 6. num. 127.* qui etiam *num. 128.* contra Caiet. & Henric. *lib. 6. cap. 19. num. 5.* rectè docet Confessarium frangere sigillum, si dicat de publico peccatore non illum absoluisse, quia non videt penitentiam publicam de peccato, aut quia scandalo publico non satisfacit, quia talis non tantum significat id, quod extra confessionem notum est omnibus, videlicet istum scandalo non satisfacere, &c. led etiam peccatum illud sine vera penitentia fuisse confessum, quod alias non certò constat, cum potuerit verè penitens esse confessus, cum proposito videlicet & promissione satisfaciendi, & nihilominus tamen postea re ipsa non satisfacere. Solum ergo dicat de tali penitente. Ego feci officium meum, sentio eum Ecclesia Catholica, quod impenitentes absoluedi non sint.

RESOL. XI.

Olim interrogatus fui, an Confessarij dicens, in aliqua Ciuitate, vel alio loco ubi confessiones audiunt, commisit peccatum Sodomitæ, vel aliud, frangit sigillum confessionis, & vt fractor talis sigilli puniendus sit?

Et quid, si in tali loco nominaret Religionem, vel Monasterium talis Ciuitatis, aut loci? Ex part. 2. tract. 15. & Misc. 1. Ref. 13.

§. 1. **D**OCTISSIMI viri (quod mirum alicui videbitur) decent, in tali casu, Confessarium frangere sigillum confessionis. Ita Valquez *in 3. part. tom. 4. q. 93. artic. 4. dub. 3. n. 3.* vbi asserit. Mihi placet quod Ledema docet, contra sigillum confessionis esse, si aliquis confessarij infamaret ciuitatem alicuius peccati, vt sodomia, vel alterius, quod audiuit in confessione, etiamsi non exprimat personam, quia iam ex parte reuelatur id, quod auditum fuit in confessione, quod ita limitaret, nisi illud alia via iam publicum esset, & vt tale Sacerdos referret. Hæc Valquez. Et hoc multò magis asserunt alij, de locis non ita amplis, vt de villis, & castris; vel si confessus est Religioso, nominaret Religionem ad quam pertinet, vel monasterium talis ciuitatis. Ita Filic. *in q. mor. tom. 1. tract. 7. c. 11. q. 3. n. 322.* Suarez *in 3. part. tom. 4. disp. 3. sect. 3. n. 8.* Coninch *de Sacrament. disput. 9. dub. 1. num. 16.* & Bonacina *de Sacrament. disput. 9. dub. 1. num. 16.* & Bonacina *de Sacrament. disput. 9. dub. 1. num. 16.* qui citat aliquos Doctores, pro sua sententia contrarium asserentes.

2. His tamen non obstantibus, non ignobiles auctores sentiunt in his casibus, Confessarium peccare, non tamen frangere sigillum. Ita Onuph. *op. de sigillo, sect. 4. q. 4. 8. sequitur ultimo, fol. mibi 256.* & nouissime Syluius *in addit. ad 3. p. q. 1. art. 3. q. 2. fol. 60. col. 1.* vbi sic asserit: [Qui solitus in aliquo loco excipere confessiones, dicit in eo, committi grauius crimina, non quidem frangit sigillum, sed nihilominus, si absque spiritali utilitate, vel coram inferioribus hoc dicat, existimantibus confessionem tali sermone reuelari, grauius peccat, tum contra Sacramentum, à quo sic alienari possunt, tum per scandalum.] Hæc Syluius. Et ante ipsum hoc idem docuerat Nauarr. *in man. cap. 6. num. 16.* Vivaldus *in Candelabro, tract. de sigillo, num. 26.* Megalato *1. part. lib. 1. cap. 16. num. 11.* Henriquez *in summo, lib. 6. c. 21. n. 6.*

3. Sed quoad alterum supra suppositum, andiamus Nugnum *in addit. ad 3. part. tom. 2. quæst. 12. artic. 1. fol. mibi*

RESOL. XIII.

An Superior, à quo petitur potestas absolvendi à re-
servatis, teneatur ad sigillum?

Et advertitur Superiores eo sigillo obligari, quando
aliquis habens casum reservatum eum illi explicat, à
quo recepta penitentia remittitur ad inferiorem pro
absolutione Sacramentali.

Et an inferior petens veniam absolvendi à casu refer-
vato, nullo modo possit personam aperire, vel ca-
sum ita explicare, ut ea venire possit in notitiam
Superioris, nec Superior potest curiose interrogare,
nec inquirere cum periculo veniendi in notitiam
personae; & inferior etiam ad id tenetur, licet Supe-
rior veniam non concedat: Ex part. 5. tractat. 11.
Resolut. 12.

§. 1. **N**egatiuè respondet Vasq. in 3. tom. 4. q. 93.
art. 4. dub. 2. n. 13. & Hurtado de Sacram.
disp. 12. de panit. diffic. 3. vbi sic ait: Item ob eandem
rationem dicendum est de Superiore, à quo Confes-
sarius ex licentia penitentis petit facultatem pro pec-
cato reservato penitentis, non teneri sigillo confes-
sionis, quia scilicet tunc Superior non accipit notitiam
peccati ex confessione sacramentali, sed ex narratione
non sacramentali penitentis; teneri stricti iurimo se-
creto naturali iustitiae, cum ei sit dictum causa hone-
stissima boni spiritualis penitentis. Et ideo Tanner.
docet Superiorem in supradicto casu teneri inuiolabi-
li secreto, non autem sigillo sacramentali.

2. Sed hæc opinio est protus reprobanda, & ideo
affirmatiuam sententiam tenet Coninck de Sacram.
disp. 9. dub. 3. n. 39. Faustus de panit. l. 7. q. 32. Pitigian-
nus in sent. 4. t. 2. disp. 21. q. 2. art. 5. Megala in 1. p. l. 1.
c. 16. n. 4. Fagundez pr. 2. lib. 6. c. 6. n. 2. Ont. phr. episc.
de sigillo. scilicet. 3. q. 9. v. i. dub. 6. Malderus tract. de sigillo
c. 13. Suarez in 3. p. tom. 4. disp. 3. sect. 4. num. 3. Hen-
riquez lib. 3. de panit. c. 20. n. 1. Villalobos in sum. t. 1.
tr. 9. diffic. 7. n. 7. & alij. Et ratio est, quia, moraliter
loquendo, Superior intelligitur vna persona cum Co-
fessario in ordine ad impediendam absolutionem pec-
nitenti. Cum ergo Confessarius teneatur sigillo,
eodem etiam tenebitur Superior Prælati. Præterea,
quia hic intelligitur intervenire in ipsa confessione
sacramentali; ergo ligabitur sigillo. Et ideo Grana-
do de Sacram. in 3. p. contr. 7. tr. 11. disp. 4. n. 1. sic ait: Cer-
tissimum est ad sigillum teneri Confessarium, quia
minister est Sacramenti, & ad illum reuocatur Supe-
rior, quando ab illo petitur potestas absolvendi à ca-
su reservato, tunc enim aliquo modo pertinet ad Sa-
cramentum confessionis ea notitia peccati, quæ Su-
periori tribuitur, ac proinde ad illum etiam extendi-
tur obligatio sigilli. Ita ille. Nec desinam etiam hic
apponere verba Ioan. Malderi tr. de sigillo, cap. 13. sic
asserentis. De Superiore, cui casus aliquis est refer-
uatus, certum est quod omnino sigillo teneatur,
quando ab eo licentia absolvendi petitur, sit enim ei
dectio vt habenti claus, & vt in foro externo de-
leget potestatem absolvendi. Itaque aditur etiam
iple vt iudex in hoc foro, & æqualiter tenetur cum
ipso Confessario. Hæc Malderus, qui citat Suarez,
quibus omnibus adde Præpositum in 3. p. q. 11. de
sacro sigillo. dub. 2. num. 23. vbi ita asserit: Adverte
Superiorem eo sigillo obligari, quando aliquis ha-
bens casum reservatum, eum illi explicat, à quo re-
cepta penitentia remittitur ad inferiorem pro abso-
lutione sacramentali. Obligatur etiam quando post
confessionem inferiori institutam aditur pro casu re-
servato, quia huiusmodi explicationes censentur
ad confessionem sacramentalem pertinere, vel tan-
quam

RESOL. XII.

An qui dixit auduisse in tali Monasterio peccatum
grauis, frangat sigillum, etiam si non nominet pe-
nitentem?

Et docetur non solum esse peccatum, sed contra sigil-
lum, si Confessarius dicat in tali Civitate talia &
talisa peccata committi solent.

Et quid, si tantum generaliter dicat grauia peccata
committi? Ex part. 5. tract. 11. Ref. 35.

§. 1. **R**espondeo affirmatiuè cum Villalobos in
summa. tom. 1. tra. 8. q. 9. difficut. 73. num. 5.
vbi sic ait: Digo que es licito al Confessor dezir:
Oí tal pecado en la confession sin nombrar persona,
como se haze con tal advertencia que no se pueda
venir en conocimiento della, y porque por este cami-
no no se haze odiosa la confession. Mas ha se mucho
de advertir, que no se diga esto sin necesidad, y
grand utilidad, mayormente estando delante muchos,
y dene guardarse que no se offenda la comunidad
donde está aquella persona, como si dize, que oyo à
algun Religioso tal, o tal pecado, y en especial nom-
brando la Religion de donde era, que este es pecado
contra el sigillo, como dize Suar. y Ledesma. Ita
ille. Vide etiam Hurtadum disp. 12. de panit. diffic. 4.
vbi etiam existimat esse contra sigillum Confessari-
um infamare civitatem alicuius generis peccati,
quod ex sola confessione noquit, quando ipsi ciues in
particulari etiam penitentes aliquo modo afficiuntur
infamia illa: quod facile contingit, quando civitas
non est ampla, & penitentes sunt aliquo modo sus-
pecti, quia tunc ex revelatione illa euenit peniten-
tibus alicuius infamia, ob quam confessio fit illis
odiosa, & ab ea retrahuntur, & ideo Kellisonius to. 2.
in 3. part. q. 5. artic. 1. dub. 5. docet non solum esse pec-
catum, sed etiam contra sigillum, si Confessarius
dicat, in tali civitate tale & talia peccata committi
solent, nisi hoc sit aliunde notum. Vide etiam Val-
quez in 3. part. tom. 4. quest. 93. art. 4. dub. 3. Megalam
in 1. part. lib. 1. cap. 16. num. 11. Fagundez prac. 2. lib. 6.
cap. 4. num. 2. Faustum me citantem de panit. lib. 7.
quest. 4. 1. & Malderum tract. de sigillo, cap. 12. vbi do-
cet, non licere Confessario dicere, quod in loco vbi
Confessiones audiuit, grauia fiant peccata nam etiam
hoc redundat in grauiamen istius communicitatis, &
posset confessionem reddere odiosam, præsertim in
communitate non adeo magna. Ita ille, qui etiam ad-
dit eum qui dicit in Ordine tali Religiosorum hoc, vel
illud peccatum fuisse admissum, quod ex sola confes-
sione noverit, grauius peccare, quamuis non possit
puniti pena ordinaria inflicta contra fractores sigilli.

CONFESSIO

Super hoc
causam infra
in Ref. 33. §.
vlt. vlt. Se-
ptimo.